

Sygn. akt II Cz 555/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa Ł. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowień zawartych w punktach: 3 i 5 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13.03.2014 roku, sygn. akt I C 2305/12

postanawia:

- 1. zmienić postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13.03.2014 roku poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kwoty 366,70 zł (trzysta sześćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;**
- 2. zmienić postanowienie zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13.03.2014 roku poprzez nakazanie pobrania od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwoty 448,60 zł (czteryście czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;**
- 3. oddalić zażalenie w pozostałej części;**
- 4. zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 555/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 13 marca 2014 roku zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz powódki Ł. S. kwotę 18.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23.10.2012 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W punkcie 3 wyroku zasądzone od pozwanego na

rzecz powódki kwotę 258,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W punkcie 4 wyroku nakazano pobrać od powódki z zasądzanego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 661,40 zł tytułem nieuiszczonych kosztów a w punkcie 5 z tego samego tytułu od pozwanego kwotę 608,50 zł.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 kpc. Z uwagi na fakt, iż powódka żądała zasądzenia na jej rzecz 40.000 zł Sąd uznał, że wygrała ona sprawę w 45%. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły 3.698,40 zł i obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1000 zł a także wykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 281,40 zł. Koszty poniesione przez pozwanego Sąd Rejonowy ocenił na kwotę 2.555,60 zł a obejmowały one obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także wykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 138,60 zł. Procentowa wartość wykorzystanej zaliczki odpowiada stosunkowi wartości zaliczek pobranych od stron tj. kwoty 500 zł od powódki i 250 zł od pozwanego.

Sąd wskazał, że wobec powyższego koszty które powinna uiścić powódka to kwota 3.439,70 zł (55% całkowitych kosztów) a pozwany kwotę 2.814,30 zł (45% całkowitych kosztów). Dlatego też Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 258,79 zł stanowiącą różnicę między w/w kwotami.

W punktach 4 i 5 wyroku Sąd rozstrzygnął o nieuiszczonych kosztach sądowych, na które składała się opłata od rozszerzonego powództwa w kwocie 1000 zł oraz opłata od pozwu w zakresie żądania zapłaty renty, która nie została uiszczona przez powódkę, w kwocie 1600 zł. Sąd na podstawie art. 108¹ kpc w związku z art. 130 § 1 kpc i art. 100 kpc oraz art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył tymi kosztami strony w stosunku jakim każda z nich utrzymała się przy swoim żądaniu. Jednocześnie rozliczając te koszty Sąd uwzględnił nadpłacone przez strony a niewykorzystane zaliczki na poczet opinii biegłego.

Zażalenie na postanowienia zawarte w punktach 3 i 5 wyroku z dnia 13.03.2014 roku wniósł pozwany, zaskarżając postanowienie zawarte w punkcie 3 w całości a w punkcie 5 w części ponad kwotę 448,60 zł. Pozwany wniósł o zmianę punktu 3 wyroku poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu w kwocie 726,70 zł oraz zmianę punktu 5 wyroku poprzez nakazanie pobrania od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 448,60 zł. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, iż Sąd Rejonowy nie uwzględnił w swoich rozważaniach, iż wartość przedmiotu sporu była wyższa niż 40.000 zł, bowiem Sąd nie uwzględnił, że powódka wносиła również o zasądzenie renty miesięcznej w kwocie po 1000 zł. W tym stanie rzeczy powódka wygrała sprawę w 35% a pozwany w 65%.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 23.05.2014 roku na mocy art. 395 § 2 kpc zmienił postanowienie zawarte w punkcie 5 wyroku poprzez nakazanie pobrania od pozwanego kwoty 448,60 zł.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że zażalenie pozwanego co do postanowienia zawartego w punkcie 5 wyroku było w całości uzasadnione i to z przyczyn wskazanych zarówno w samym uzasadnieniu jak też w uzasadnieniu postanowienia z dnia 23.05.2014 roku. Rzeczywiście Sąd Rejonowy przyjął jako wartość przedmiotu sporu nieprawidłową kwotę 40.000 zł podczas gdy w rzeczywistości wartość przedmiotu sporu wynosiła 52.000 zł. bowiem doliczyć do niej należało wartość dochodzonej przez powódkę renty miesięcznej. Po dokonaniu tej korekty strony wygrały sprawę w innym stosunku nie 45% do 55% a 35% do 65% na korzyść pozwanego.

Sąd Rejonowy mimo wydania postanowienia uwzględniającego częściowo zażalenie pozwanego w trybie art. 395 § 2 kpc przekazał Sądowi II instancji do rozpoznania zażalenie pozwanego w pełnym zakresie tj. zarówno co do punktu 3 jak i 5 wyroku. Wskazać jednak należy, iż Sąd Rejonowy zastosował przepis art. 395 § 2 kpc w sposób błędny albowiem zgodnie z jego treścią Sąd mógł jedynie uchylić zaskarżone postanowienie i rozpoznać w tym zakresie sprawę na nowo nie mógł jednak zmienić zaskarżonego postanowienia tak jak to uczynił w postanowieniu z dnia 23.05.2014 roku.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy rozpoznał zażalenie w pełnym zakresie. W przypadku postanowienia zawartego w punkcie 5 wyroku nie zmieniło to sytuacji wywołanej postanowieniem z dnia 23.05.2014 roku, bowiem również Sąd Okręgowy podzielił w całości zarzut zażalenia i orzekł zgodnie z wnioskiem pozwanego w oparciu o art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc.

Odnosząc się do zażalenia w części dotyczącej punktu 3 wyroku Sąd Okręgowy uznał zarzut podniesiony przez pozwanego za częściowo zasadny. Stosunek w jakim strony utrzymały się przy swoim stanowisku był taki jak wskazał skarżący. Jednak skarżący do swoich wyliczeń przyjął wysokość wynagrodzenia pełnomocników procesowych w wysokości przewidzianej dla wartości przedmiotu sporu w kwocie 52.000 zł. Skarżący pominął jednak w swoich wyliczeniach treść § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym: „W razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji.” W niniejszej sprawie pierwotna wartość przedmiotu sporu wynosiła 32.000 zł. W toku postępowania powódka rozszerzyła swoje żądanie o dalszą kwotę 20.000 zł. Jednak zgodnie z treścią w/w przepisu do ustalenia należnego stronie wynagrodzenia pełnomocnika należy wziąć pod uwagę wartość przedmiotu sporu w wysokości 32.000 zł. Oznacza to, że Sąd w sposób właściwy obliczył koszty obu stron a jedynie dokonał niewłaściwego ich stosunkowego rozdzielenia stosując nieprawidłowe proporcje.

Dokonując przeliczenia we właściwej proporcji wynikającej z zakresu w jakim strona powodowa wygrała sprawę to powódka winna zwrócić pozwanemu kwotę 366,70 zł tytułem kosztów procesu.

Wobec powyższego na mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 i 2 kpc należało zmienić zaskarżone postanowienie z punktu 3 wyroku Sądu Rejonowego w sposób wskazany w punkcie 1 postanowienia.

Na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc zażalenie pozwanego dotyczące punktu 3 wyroku w pozostałym zakresie należało oddalić jako bezzasadne.

Na mocy art. 108 § 1 kpc Sąd Okręgowy wobec stwierdzenia, iż to pozwany winien być uznany y za stronę wygrywającą postępowanie zażaleniowe orzekł jak w punkcie 4 postanowienia, zasądzając wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej przy wskazanej w zażaleniu wartości przedmiotu sporu.